

Sygn. akt VIII Gz 99/17

POSTANOWIENIE

Dnia 15 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Patrycja Baranowska

Sędziowie: SSO Piotr Sałamaj

SSR (del.) Rafał Lila (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 15 maja 2017 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

przeciwko R. J., T. S., Ł. Z. i Z. W.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego R. J. na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 11 sierpnia 2016 r. w sprawie o sygn. akt X GC 71/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Piotr Sałamaj SSO Patrycja Baranowska SSR del. Rafał Lila

UZASADNIENIE

W dniu 23 lutego 2016 r. Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie wydał w sprawie o sygn. akt X GC 71/14 wyrok, w którym zasądził od pozwanych R. J., T. S. i Ł. Z. solidarnie na rzecz powódki kwotę 33 493,02 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 31 070,37 zł liczonymi wobec pozwanych T. S. i Ł. Z. od dnia 5 września 2013 r., od pozwanego R. J. od dnia 7 stycznia 2015 r., przy czym odpowiedzialność pozwanych jest solidarna wraz z pozwanym Z. W., wymienionym w prawomocnym wyroku zaocznym Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 10 grudnia 2015 r., wydanym w sprawie o sygn. akt X GC 71/14. Sąd oddalił powództwo w pozostałym zakresie (pkt II) i zasądził od pozwanych R. J., T. S. i Ł. Z. solidarnie na rzecz powódki kwotę 4 092 zł tytułem kosztów procesu, przy czym odpowiedzialność pozwanych jest solidarna wraz z pozwanym Z. W., wymienionym w prawomocnym wyroku zaocznym Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 10 grudnia 2015 r. wydanym w sprawie o sygn. akt X GC 71/14 (pkt III).

W dniu 12 lipca 2016 r. powódka wniosła o nadanie klauzuli wykonalności wyrokowi z dnia 23 lutego 2016 r., przyznanie kosztów zastępstwa procesowego za postępowanie klauzulowe oraz doręczenie tytułu wykonawczego.

Postanowieniem z dnia 11 sierpnia 2016 r. Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie nadał wyrokowi klauzulę wykonalności co do punktu I i III. W uzasadnieniu podał, że skoro wyrok się uprawomocnił z dniem 8 kwietnia 2016 r., to należało na wniosek powódki nadać temu orzeczeniu w punktach I i III (uprawniających do egzekucji) klauzulę wykonalności. Tytułem kosztów postępowania klauzulowego Sąd przyznał wierzycieli kwotę 120 zł.

W piśmie z dnia 17 października 2016 r. pozwany R. J. złożył na powyższe orzeczenie zażalenie podnosząc, że powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. nie dokonała prawidłowego powiadomienia pozwanego o przedmiotowej sprawie. Adres, na który była wysyłana korespondencja pochodząca zarówno od powódki jak i od Sądu był błędny, w związku z czym pozwany nie miał możliwości odebrania korespondencji i ustosunkowania się do sprawy. Jednocześnie pozwany wniósł o wstrzymanie postępowania egzekucyjnego. W piśmie z dnia 2 listopada 2016 r. pozwany podtrzymał twierdzenia zawarte w piśmie z dnia 17 października 2016 r. wskazując, że wnosi zażalenie na postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności zgodnie z art. 795 § 2 k.p.c.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się bezzasadne. Analiza treści wywiedzionego zażalenia uzasadnia przyjęcie, że pozwany zarzuca Sądowi pierwszej instancji brak podstaw do nadania klauzuli wykonalności wyrokowi z dnia 23 lutego 2016 roku z uwagi na brak zawiadomienia pozwanego o toczącej się sprawie. Tego rodzaju zarzut nie zasługuje na uwzględnienie. Wskazać należy przede wszystkim, że w niniejszej sprawie tytuł egzekucyjny spełniał wszystkie wymagane przesłanki warunkujące nadanie klauzuli wykonalności. Wyrok z dnia 23 lutego 2016 r. stanowił tytuł egzekucyjny zgodnie z art. 777 § 1 pkt 1¹ k.p.c. Orzeczenie to posiadało wszystkie cechy tytułu egzekucyjnego na podstawie, którego można wszcząć procedurę egzekucyjną. Zawierało bowiem niebudzące wątpliwości oznaczenie wierzyciela i dłużnika, świadczenie, które ma zostać spełnione, sformułowane przy tym w sposób zrozumiały i możliwy do wykonania pod względem faktycznym i prawnym, a nadto orzeczenie było prawomocne. Pozwany w zażaleniu nie podniósł jakiegokolwiek zarzutu formalnego wskazującego na uchybienia przez Sąd pierwszej instancji przepisom procesowym o nadaniu klauzuli wykonalności.

W świetle powyższego wyrok z dnia 23 lutego 2016 r. stanowił tytuł egzekucyjny wykonalny jako prawomocny w drodze egzekucji. W konsekwencji należało zaopatrzyć go w klauzulę wykonalności zgodnie z wnioskiem wierzyciela.

Wbrew twierdzeniom zawartym w zażaleniu pozwany uczestniczył w sprawie – złożył odpowiedź na pozew z dnia 21 stycznia 2015 roku (k. 104-107), był obecny na rozprawie w dniu 17 marca 2015 r. (k. 144) oraz został powiadomiony o terminie rozprawy (epo – k. 193), na której zapadł wyrok. W związku z tym brak jakichkolwiek podstaw do uznania, że pozwany nie miał możliwości zaprezentowania swoich twierdzeń i zarzutów w sprawie.

Niezależnie jednak od powyższego podkreślenia wymaga, że sąd bada tylko czy orzeczenie spełnia przewidziane przepisami formalne kryteria stawiane tytułom egzekucyjnym, a następnie dokonuje oceny tzw. materialnych kryteriów treści tytułu egzekucyjnego, a więc czy orzeczenie może być wykonane w drodze egzekucji sądowej. Przed nadaniem klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu sąd obowiązany jest zatem sprawdzić, czy tytuł egzekucyjny nadaje się do wykonania w drodze egzekucji w ogóle, bądź ze względu na osobę dłużnika; czy tytuł wskazuje jako dłużników te osoby, których wymienienie stanowi warunek dopuszczalności egzekucji; czy zachodzi potrzeba oznaczenia zakresu egzekucji, gdyż dłużnik ponosi odpowiedzialność z określonych przedmiotów lub do wysokości ich wartości. Sąd nie może natomiast badać zasadności treści tytułu egzekucyjnego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 września 1967 r., I CZ 20 / 67, OSNC 1968/2/31). Zażalenie wnoszone na podstawie art. 795 k.p.c. służy kontroli poprawności orzeczeń wydawanych w postępowaniu klauzulowym pod kątem formalnym (zob. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 17 kwietnia 1985 r., III CZP 14/85, LEX nr 3098). W związku z tym nie można dopatrzeć się jakichkolwiek nieprawidłowości w czynnościach Sądu pierwszej instancji w postępowaniu klauzulowym. Sąd ten w sposób niewadliwy zastosował normę art. 777 § 1 pkt 1 k.p.c. w zw. z art. 782 k.p.c. W tej sytuacji Sąd Okręgowy podzielił rozstrzygnięcie zawarte w zaskarżonym postanowieniu. Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., zażalenie należało oddalić.

SSO Piotr Sałamaj SSO Patrycja Baranowska SSR del. Rafał Lila

Sygn. akt VIII Gz 99/17

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

- (...)

- (...)

3. (...)